

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682324608/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

IX

Reise igjennem *Halle* og *Merseburg* til *Leipzig*. Den blinde Moder. Invaliden. Nicolai-Kirken. *Cellierts* Grav. Auerbachs Keller. Italiensk Opera. *Poniatowskys* Mindesteen.

I den sachsiske «Eilwagen» rullede jeg, ved Midnat, ud af det gamle *Eisleben*. De første grønne Viinbjerge hilsende mig med den opstaaende Sol. Postillonen blæste smukt det ene Stykke efter det andet. Vi kom forbi to store Indsøer, hvor de grønne Bjerge og de røde Skyer spillede sig i den stille Flade. Der laa ogsaa en gammel Ridderborg, kantet og taarnet, med høie Mure og Grave. Her var et deiligt Echo; vi holdt et Øieblik stille, Postillonen blæste, og fra Bjergene lød næsten hele Stykket igjen. Jeg har aldrig hørt saa mange Toner gjentagne af Echoet. Denne deilige Morgen glemmer jeg ikke; men den staaer jo ogsaa udsat paa Musik, i min Erindrings Billedsamling. Postillon og Echo gave den hele Egn en høiere Skjønheds Potens, hvorved, muelig, den lærde Stad *Halle*, siden tabte; den saa mig saa snever, saa uhyggelig ud. *Saalefloden* var et skident, gult Vand; og Byens Gader – enkelte, i det mindste – troer jeg ikke vare brolagte. Udenfor Universitets-Bygningen stod en Vrømmel af Studenter, med Collegiehefter under Armen og Tobakspiber i Munden. Paa Gaderne mødte vi flere, og rundt om i Vinduerne laa lignende Minervæ Sonner, idetmindste antog jeg dem derfor.

Bønderkonerne, der sadde paa Torvet og solgte deres Varen, havde mig ellers nogle ganske forunderlige taterbrune Ansigter; jeg havde nær gaaet hen til den første den bedste og rakt hende min Haand, i den Tanke, at det var en Zigeunerske, der kunde sige mig hvor stort Honorar jeg fik i Penge og Udødelighed, for alt hvad jeg i denne Verden endnu kunde tænke og skrive.

Veien til *Merseburg* var beplantet med Kirsebærtræer, Byen selv mørk og snever som *Halle*; men dog et Besøg værd, for sin gamle gothiske Domkirke.

Man fortalte mig ellers der, et Folkesagn, ganske en *Historie a la*